

Pohjolan Valon MysteeriKoulu

Kommentaari nro 3

VIHKIMYKSET

KAPPALE I

(s. 1-7)

ALKUHUOMIOITA

Ennenkuin alamme käsitellä Vihkimystä ja täydellistynyttä ihmistä sekä Okkultista Hierarkiaa koskevia tekstejä, on hyvä huomata määrättyjä asioita, jotka näyttävät olevan oleellisia tekijöitä aiheen järkevän opiskelun ja ymmärtämisen kannalta.

Esiin nousee kysymys täydellistymisen luonteesta. Onko ”täydellistä ihmistä” ylipäänsä olemassakaan? Voidaan vastata, että tavallaan ”kyllä on” mutta kyseessä on suhteellinen täydellisyys eli riittävän täydellinen. Onko Planeetta Logos täydellinen? Näin on ainoastaan suhteellisesti ja erittäin epätäydellinen verrattaessa sitä vielä suurempiin Planeetta Logoksiin. Onko Aurinkokoksemme täydellinen? Näin on ainoastaan suhteellisesti ja erittäin epätäydellinen verrattaessa sitä esimerkiksi Siriuksen Logokseen. Ja näin jatkuu vertailu aina eteenpäin. Eikä edes koko kosmoksen Logos ole täydellinen. On olemassa vain ja ainoastaan YKSI JA AINOA täydellinen OLENTO ja YKSI JA AINOA muuttumaton, ikuisesti sama. Käytettäessä sanaa ”täydellinen”, joka tarkoittaa ”valmista”, täytyy aina ottaa vertailu toisiin olentoihin ja siihen YHTEEN TÄYDELLISEEN OLENTOON, ITSEENSÄ.

Dogmatismi ja Intuitio

...On huomattava, että läpi koko tämän kirjan esitetään tosiasioita ja tiettyjä kannanottoja, joita lukija ei kuitenkaan voi välittömästi todistaa oikeiksi. Jotta ei vedettäisi johtopäätöstä, että kirjan kirjoittaja etsii jonkinlaista hyötyä tai valtaa itselleen välittämensä tiedon kautta, hän torjuu empaattisesti kaikki sellaiset väittämät tai esitykset. Hän ei voi tehdä muuta, kuin esittää nämä kannanotot tosiasioina. Kaikenkaikkiaan hän esittää lähes vaatimuksen, että ne jotka saavat jotain hyötyä näistä sivuista, eivät koskaan sortuisi minkäänlaiseen dogmaattisuuteen esittäessään näitä asioita muille. Ei myöskään kirjoittajan persoonan riittämättömyyden pitäisi olla uhka avomieliselle ajattelutavalle koskien näitä viestejä, joihin hänen nimensä sattumalta liittyy. Henkisissä asioissa nimillä, persoonilla tai ulkoisilla auktoriteeteilla on hyvin pieni asema. Ainoastaan sillä, mikä tulee sisäisestä ymmärryksestä tai ohjauksesta, on takuu. Näinollen ei siis ole oleellista, vastaanottaako lukija nämä viestit henkisestä tai idealistisesta kiinnostuksesta johtuen vai esitettyinä tosiasioina tai yhden oppilaan kehittämänä ja muille oppilaille esittämänä teoriana. Jokaiselle se on tarjolla, herättääpä se sitten mitä tahansa vastakaikua tai minkäläistä inspiraatiota ja valoa se saakaan aikaan...

Huomaamme, että Alice Bailey ottaa nöyrän asenteen. Hän itse, uskoo siihen mitä kirjoittaa. Hänelle se kaikki on faktaa ja totta. Kuitenkaan hän ei ota minkäänlaista auktoriteettiasemaa, kunnioittaen totuutta, jonka suhteen hän on puolueeton. Totuuden määrittäminen jää lukijan vastuulle. Näin jokainen lukija joutuu toimimaan oman sielunsa auktoriteetin alaisena.

Opetusta koskien on esitetty monia perusteltuja menetelmiä. Kaikille esityksille on riittävästi tilaa. Jokaisen lukijan tärkeyttä totuuden välittäjänä korostetaan. Näinollen jokaisen oppilaan erityisasemaan vedotaan.

...Näinä aikoina, kun vanha muoto hajotetaan ja uusi rakentuu, tarvitaan mukautumiskykyä. Meidän täytyy välttää jähmettymisen vaara olemalla joustavia ja herkkiä. ”Vanha järjestys muuttuu” mutta pääsääntöisesti kyse on ulottuvuudellisesta ja näkökulmien muutoksesta, ei materiaalisesta eikä perustusten muuttumisesta. Perustat ovat aina olleet oikeita. Jokaiselle sukupolvelle annetaan osa oleellisista ja rakastetuista vanhoista muodoista säilytettäväksi, mutta myöskin niiden viisaasti laajentamiseksi ja rikastuttamiseksi. Jokaisen ajanjakson pitää lisätä tutkimuksesta ja tieteellisestä työstä saatava hyöty ja hävittää se, mikä on kulunut ja jolla ei ole enää minkäänlaista arvoa. Jokaisen sukupolven täytyy rakentaa oman aikansa tuotteet ja voitot ja ne erottaa menneisyyden tekijät, jotka saattaisivat himmentää ja sumentaa suunnitelmat. Ennenkaikkea jokaiselle sukupolvelle annetaan ilo ilmentää vanhojen perustusten vahvuuksia ja mahdollisuus rakentaa näille perustuksille uusi rakennelma, joka tulee kohtaamaan sisäisen kehitty-

vän elämän tarpeet...

Kuljemme parhaillaan ihmeellisen ajan läpi, jossa vanha pirstaloituu ja uusi rakentuu. Se on "virtaava" hetki historiassa. Kalojen aikakausi on päättymässä ja Vesimiehen aika on alkamassa. Olemme juuri keskellä 500 vuoden päällekkäistä ajanjaksoa. Samalla kun säästämme menneisyyden hyödyt, meidän tehtävämme on ymmärtää periaatteet, joille Vesimiehen aikakausi rakentuu. Emme voi emmekä uskalla kieltää menneisyyden hienouksia mutta uudet, suhteellisen tuntemattomat energiat ovat laskeutumassa ja meidän täytyy tunnistaa ja hyödyntää ne. Tämä ei ole helppoa näinä aikoina, koska ennenkuin Kalojen aikakauden energiat lopullisesti ovat väistyneet (palatakseen takaisin n. 23 000 vuoden kuluttua), ne lähestyvät uudistuneella elinvoimaisuudella (ja niiden negatiivisemmässä muodossaan). Siitä johtuu konflikti uuden ja vanhan välillä - seitsemännen eli magian säteen ja kuudennen eli omistautumisen säteen välillä.

Kolme perustotuutta, jotka tulee tuntea

Tässä selitetyt tosiasiat vahvistavat itseään tiettyjen tekijöiden avulla ja ne esitetään okkultisessa kirjallisuudessa. Näitä tosiasioita on kolme kappaletta ja ne ovat tässä:

- (a) Luotaessa aurinkoa ja seitsemää pyhää planeettaa, jota muodostavat aurinkokuntamme, Logoksemme antoi aineelle, joka oli jo varustettu tietyillä laaduilla, tehtävän. Rouva Besant kertoo meille kaikkien arvokkaimmassa kirjassaan "Avataras," että aurinkokuntamme on rakentunut aineesta, joka on ollut jo olemassa, aineesta jolla on ollut jo tietyt ominaisuudet..." Päätelemme; että tämä aine näinollen, piti sisällään hiljaisina tiettyjä tekijöitä, jotka pakotettiin ilmentämään itsensä erityisellä tavalla Syyn ja Seurauksen Lain alaisuudessa, kuten kakki muukin universumissa.

Tässä esitetään tärkeä ajatus. Elämme keskellä *kolmen* aurinkokunnan sarjaa, jotka ovat Aurinkologoksemme kolme inkarnaatiota. Parhaillaan kokemuspiirimme käsittää *toista* niistä. Kaikkialla Luonnossa vaikuttaa Okkultisen Jatkuvuuden Laki. Aivan kuten energiat ja voimat viimeisimmissä inkarnaatioissammekin vaikuttavat nykyiseen inkarnaatioomme, samoin on Aurinkologoksenkin kohdalla. Energiat, voimat ja mallit Hänen (*Aurinko Logos*) viimeisimmästä inkarnaatiostaan vaikuttavat voimakkaasti Hänen nykyiseen elämäänsä. Toisin sanoen siihen miten Hän ilmentää itseään nykyisen aurinkokuntamme ja sen seitsemän pyhän planeetan ja planetoidien (115 asti + tuhansien asteroidien) kautta.

Näin on myös ihmisen kohdalla. Uusien mallien ja enegioiden tulee korvata vanhat mallit. Näitä jatkuvasti eteneviä korvausprosesseja me kutsumme Muuntumisen Periaatteiksi, Transformaatioksi ja Transfiguraatioksi.

- (b) Kaikki olemassaolo on seitsenkertaista luonteeltaan ja Keskuvalo, jota kutsumme Jumaluudeksi, yhdeksi Jumalliseksi Säteeksi, ilmentää itseään ensin Kolminaisuutena ja sitten Seitsenkertaisuutena. Yksi Jumala loistaa Jumalana - Isänä, Jumalana - poikana ja Jumalana - Henkenä. Nämä kolme taas puolestaan heijastavat itseään Seitsemän Valtaistuimen edessä olevan Hengen kautta tai Seitsemän Planettalogoksen kautta. Okkultimin opiskelijat, joilla ei ole kristillinen tausta saattavat kutsua näitä Olenoja nimellä Säde Yksi, joka ilmentää itseään kolmen pääsäteen ja neljän aläsäteen kautta muodostaen näin jumalallisen Seitsenkeraisuuden. Yhdistävä Säde, joka sekoittaa ne kaikki keskenään on suuri Rakkauden ja Viisauden Säde. Sillä todellakin "Jumala on Rakkaus." Tämä Säde on indigon sininen ja se on yhdistävä Säde. Se on se säde, joka tulee suuren ajanjakson päättyessä yhdistämään muut täydelliseen synteesiin. Se on Logoisen Elämän toisen aspektin manifestoituminen. Juuri tämä aspekti, joka on Muodon-Rakentaja, se joka tekee tämän aurinkokuntamme konkreettisimmaksi kolmesta pääsysteemistä. Rakkaus tai Viisausaspekti ilmentää itseään muodon rakentamisen kautta, sillä "Jumala on Rakkaus" ja juuri siinä Rakkauden Jumalassa me "elämme, liikumme ja olemme olomuodossamme" ja näin tulee olemaan manifestaation päättymiseen asti.

Tässä on esitetty erilaisia tapoja tarkastella Yhtä, Kolmea ja Seitsemää. Numerot ovat arkkityyppisiä Olenoja. Eri traditiot puhuvat näistä Olennoista eri tavoilla, mutta Niiden olellisin luonne on sama. Olivatpa ne kuinka paljon tahansa eri uskontojen, filosofioiden tai mytologian tai okkultismin värittämiä.

Vaikka on olemassa useita toisiaan seuraavia jaksoja Yhden, Kolmen ja Seitsemän jälkeen, kaikki nämä Entiteettien Arkkityypit ovat kuitenkin aina Yksi Suuri Synteettinen Entiteetti. Tälle Entiteetille on annettu väriksi *indigon sininen* ja sen nuotti on 'G'. Muita jakosysteemejä ovat esim. Kaksitoista, Neljätoista, Viisitoista, Kaksikymmentä-yksi, Kaksikymmentä-kahdeksan, Kolmekymmentä-viisi, Neljäkymmentä-yhdeksän jne.

On mielenkiintoista ajatella, että meidän aurinkokuntamme, joka on toinen kolmen sarjasta, (joidenkin mielestä kyse on *seitsemän* sarjasta) on kaikkein konkreettisin - konkreettisempi kuin edellinen tai seuraava aurinkokunta. Suuri Toinen Rakkauten ja Viisauden Säde on *muodon rakentaja*; siitä siis johtuu nykyisen järjestelmämme konkreettisuus.

Tietoisuuden näkökulmasta katsottuna, voimme ehkäpä sanoa että ensimmäinen aurinkokunta oli kaikkein konkreettisin ja viimeinen aurinkokunta tai Tahtojärjestelmä tulee olemaan vähiten konkreettinen. Joka tapauksessa tässä aurinkokunnassa me opimme irtaantumaan huolesta aineen suhteen ja tietoisesti astumaan tietoisuuden alueelle. Meistä tulee Tarkkailijoita - eikä ainoastaan Toimeenpanijoita=Näyttelijöitä (Actor).

On tärkeä huomata, että peruskristillinen terminologia täsmää erittäin hyvin okkultismin terminologian kanssa. Kaikkissa suurissa uskonnollis-filosofisissa esityksissä Totuuden käsite esitetään lähes samalla tavalla. Suuria eroja ei siis ole. Konfliktit syntyvät eri systeemien välille ainoastaan ihmisten pienissä mielissä ja ne voidaan ratkaista tietoisuuden laajenemisen kautta. Se saavutetaan sieluyhteyden kasvaessa.

- (c) Seitsemän Jumallisen Manifestaation tasot tai järjestelmämme seitsemän päätasoa ovat vain alimman kosmisen tason seitsemän alatasoa. Seitsemän Sädetä, joista kuulemme paljon puhuttavan ja jotka kiinnostavat paljon ja joihin liittyy niin paljon mysteeriä, ovat samoin vain Yhden kosmisen Säteiden seitsemän alatasoa. Kaksitoista luovaa Hierarkiaa ovat itsessään ainoastaan yhden kosmisen Hierarkian alatasoja. Ne muodostavat vain yhden soinnun kosmisessa sinfoniassa. Kun tuo seitsenkertainen kosminen sointu, josta me niin nöyrästi olemme osa, kaikuu synteettisen täydellisenä, niin silloin ja vain silloin tulee ymmärrys sanoille Jobin kirjasta: "Aamun tähdet lauloivat yhdessä" Epäharmonia kaikuu yhä, riitasointuja nousee eri järjestelmistä mutta aikojen kehityksessä järjestys ja harmonia koittaa ja nousee päivä, jolloin täydellistyneen universumin ääni soi uudelleen kauimmaisen konsertillaation ääriin asti. Silloin saamme tietää "taivaallisen avioliiton" mysteerin.

Tässä tiibetiläinen kertoo suuremmista ja pienemmistä tasoista, suuremmista ja pienemmistä säteistä. On tärkeä pitää kaikki tekijät esillä. Huomaamme aina, että seitsenkertainen maailma, jossa asumme, on vain ja ainoastaan seitsemäs yhä suuremmasta maailmasta, joka itsessään, epäilemättä on seitsemäs vielä suuremmasta jonkinlaisesta systeemistä.

Aurinkokoksemme Säde on taustalla ja sisältää jokaisen seitsemän pää Planeettalogoksen seitsemästä säteestä. Sama on totta Kahdentoista Luovan Hierarkian (tai seitsemän henki/monadin järjestyksen) kohdalla. Kaksitoista ovat vain yksi. Tässä tarjotaan myöskin musikaalisia analogioita. Toden totta, jos haluaa ymmärtää kosmosta on ymmärrettävä musiikkia, sillä Aurinkokoksemme laulaa Omaa säveltään aivan kuten Planeettalogoksetkin ja jokainen Luova Hierarkia. Monet luovat suuria *sointuja*, jotka luonnehtivat monien niihin liittyvien yhdistynyttä ilmaisuja. Monet geometriat yhdistyvät luodakseen Yhden Universaalin Geometrisen Muodon.

Tiibetiläinen opettaja päättää luomalla täydellisen kauniin kuvan universaalin harmonian ajasta, jolloin "aamun tähdet" laulavat yhdessä. Arkkityypisillä tasoilla ne laulavat jo tavalla, jota voimme kutsua 'täydelliseksi'. Kaikki monista väreistä on parhailtaan yhdistymässä harmooniseksi sateenkaareksi; monet nuotit ovat yhdistymässä harmoonisiksi universaaleiksi soinnuiksi.

Alemmissa maailmoissa olemme akuutisti tietoisia epäsoinnuista. Paljon harmoinisointia jää saavutettavaksi - sekä mikrokosmisesti että makrokosmisesti. Koko teema henkisestä kehityksestämme on epäsoinnujen parantamista. Ensimmäinen epäsoinnut persoonien välillä, sitten epäsoinnut persoonan ja sielun välillä ja lopulta epäsoinnut sieluyhdistyneen persoonan ja hengen välillä. Epäsoinnujen ratkaisemiseen liittyy paljon tuskaa, mutta lopputuloksena on onnellisuus, ilo ja autuus.

Viisi muistettavaa kohtaa

...Lukijaa on myös pyydetty muistamaan punnitsemaan tietyt pääasiat Vihkimyksiä opiskeltaessa. Johtuen aiheen äärimmäisestä monimutkaisuudesta meidän on täysin mahdotonta saada muuta kuin ylimalkainen käsitys koko suunnitelmasta /systeemistä /luonnoksesta (scheme), siksi dogmatisimi on turhaa. Me voimme vain tuntea murto-osan siitä suuremmoisesta kokonaisuudesta, joka on täysin meidän käsityskykymme yläpuolella – kokonaisuudesta, jota korkeinkin Enkeli tai Täydellistynyt Oleno on vasta alkamassa ymmärtää...

Yllä olevassa kappaleessa saamme käsityksen asioiden suhteellisuudesta. Kuinka me voimme yrittää ymmärtää kosmosta, kun korkein enkelikin on vasta alkamassa ymmärtää sitä. Ensimmäisiä asioita mitä Mysteerien opiskelijassa täytyy rakentua on suhteellisuudentaju. Siitä on helppo puhua, mutta tarvitaan paljon kokemusta ja elämää sen oppimiseen.

Tiibetiläinen viisaasti painottaa dogmatismia ja täysin autoratiivisten valmiiden määritelmien mahdottomuutta. Huolimatta siitä, kuinka syvälliseltä ja suuremmoiselta tämä ehkä näyttää, me opiskelemme vasta aivan alkeita. Jos me voimme pitää lukiessamme yllä suhteellisuudentajua, niin vältymme lankeamasta illuusion ja glamourin harhaan, joita jokaisen Mysteerien opiskelijan on varoen vältettävä. Tällä Valoon johtavalla Polulla on paljon piilevää suuruudenhulluutta ja varomattoman voivat vääristymät helposti ottaa valtaansa. Jopa heidän, jotka ovat varuillaan on syytä olla vielä *enemmän* varuillaan.

...Kun huomioimme sen tosiasian että, tavallinen ihminen on täysin tietoinen vasta fyysisellä tasolla, melkein tietoinen emotionaalilla tasolla ja vasta kehittämässä tietoisuuttaan mentaalitasolle, niin on täysin selvää että, hänen kosmisen tiedon ymmärryksensä on hyvin alkeista. Huomioidessamme myös sen tosiasian, kuinka kaksi eri asiaa on olla tietoinen jollakin tasolla kuin hallita tätä tasoa, ymmärrämme sen kuinka kaukainen on mahdollisuutemme saavuttaa muuta kuin ylimalkainen käsitys kosmisesta systeemistä/suunnitelmasta/tasosta (scheme)...

Tiibetiläinen ystävällisesti asettaa meidät omalle paikallamme ja näin saa aikaan terveen mielen tilan. Jos mietimme monien henkisten opiskelijoiden tietoisuuden tasoa, huomaamme suhteellisuuden-tajun puutteen. Pieni on saatu näyttämään suurelta ja suuri pieneltä. Meillä ihmisillä ei ole vielä mieltä (the mind) nähdä asioita niin kun ne todellisuudessa ovat. Meitä johdatetaan ehdottomasta pimeydestä sokaisevaan valoon, ja silmiemme tottuminen tähän valoon kestää vuosisatoja jopa vuosituhansia.

Meitä on myöskin huomautettu, että *tietämisen* ja *tekemisen* välillä on ero.

...Huomioikaamme myös vaarat jotka piilevät dogmissa ja rajallisen totuuden kirjoituksissa. On turvallista olla joustava ja katsoa asioita niiden eri kulmista. Esimerkiksi totuus katsottuna ihmiskunnan vinkkelistä (käyttäen sanaa ”totuus” sen tieteellisessä merkityksessä siitä mikä on todistettu yli kaiken epäilyksen) ei välttämättä ole enää totuus Mestarin kulmasta katsottuna. Hänelle se ehkä on vain osa suurempaa totuutta, vain murto osa kokonaisuudesta. Koska hän näkee neli- ja viisiulotteisesti, hänen oivalluksensa ajan paikasta ikuisuudessa täytyy olla tarkempi kuin meidän. Hän näkee asiat ylhäältä alaspäin, kuten hän jolle aikaa ei ole...

Taas saamme muistutuksen suhteellisuudesta. Einsteinin suhteellisuusteoria ilmestyi 1906. Tämä suuri ajattelija ilmaisi vain Ikiaikaisen Viisauden aspektia, jonka Mysteerien Viisaat Vartijat ovat jo aikakausia tienneet. Okkultismissa visioidaan moniulottuvuudellinen universumi. Suhteellisuus teoria soveltuu ainoastaan kosmoksen fyysis-eteeriseen ulottuvuuteen. Kun tiibetiläinen puhuu neljännessä ja viidennestä ulottuvuudesta (ja neljännessä ja viidennen ulottuvuuden visiosta) hän puhuu Buddhisesta eli intuitiivisesta tasosta ja Atmisesta eli Henkisen Tahdon tasosta ja intuitiivisista ja dynaamisista kyvyistä, jotka kuuluvat näille tasoille. Viisauden Mestari on erityisesti keskittynyt näille kahdelle tasolle.

Tiibetiläinen käyttää mieleniintoista ilmaisua-”ajan paikasta ikuisuudessa”. Eräässä mielessä vihitty on päässyt tavanomaisen aikakäsityksen yläpuolelle (jota hallitsevat aivojen tietoisuuden rajoitukset) ja on alkamassa ymmärtämään ikuisuutta, joka on syklinen ja loputon. Mestarille, aika ei aseta rajoituksia (tai näkyvä todellisuus), toisin kuin meille. Mestari on tässä hetkessä ja Tässä Hetkessä käsillä oleva hetki (erityisellä tavalla loputon) on todellisuus.

Perusmysterit liityen aikaan ja paikkaan ovat selvillä kolmannessa vihkimyksessä. Tämä vihkimys on käänköhta ajan ja ikuisuuden välillä. Korkeimmissa hetkissämme (”huippu kokemuksissa”) voimme ehkä saada hitusen käsitystä siitä tietoisuudentasosta, missä Mestari jatkuvasti elää.

...Muutoksen selittämätön periaate sijaitsee Logoksen mielessä tai aurinkokuntamme (jumal) Olenossa, ja hallitsee kaikkia Hänen toimiaan. Näemme koko ajan muuttuvat muodot ja näin saamme aavistuksen

tasaisesti kehittyvästä elämästä noiden muotojen sisällä, mutta silti meillä ei ole aavistustakaan siitä periaatteesta, joka työstyy aurinkokuntien, säteiden, hierarkioiden, planeettojen, tasojen, suunnitelmien, kierrosten, rotujen ja ala-rotujen vaihtuvien kaleidoskoppien kautta. Ne kietoutuvat, lukkiutuvat ja läpäisevät toinen toisensa. Ja me olemme täydellisen hämmentyneitä upeasta järjestyksestä, mikä paljastuu eteemme. Tietäen, että jossain tässä suunnitelmassa on myös meidän ihmishierarkian paikka.

Kosmoksen paljastuminen ilmenee kaleidoskoppisesti. Tämä vain siksi että, meillä ei ole vielä tarpeeksi tietoa kierroista. Tätä tietoa ei paljasteta ennen viidettä viikimystä, jossa ”kaikki tieto” (taas, suhteellisesti) on saavutettu.

Muutamia tärkeitä sanoja on käytetty tässä osuudessa-”aurinkokunnat, hierarkiat, tasot, suunnitelmat, kierrot, rodut, ja ala-säteet”. Kaikilla niillä on paikkansa (ulottuvuuksissa) kestopensa, laatunsa ja määränsä suhteen. Kun näiden asioiden ymmärrys on saavutettu, planeettamme ja aurinkokuntamme (tiettyyn rajaan saakka kosmos) ilmenee järjestäytyneemmin ja suunnitelmallisemmin. Aurinkokuntamme säde Rakkaus-Viisauden, Toinen Säde on kutsuttu myös ”Pyhän Järjestyksen Säteeksi”. Tämän Säteen alaisuudessa toimivien olentojen ilmoittamien ohjeiden ohjaamina me voimme alkaa ymmärtää niitä suuria perimmäisiä muotoja joissa me elämme ja liikumme ja jossa läsnäolomme on. Kaikki yritykset selventää tätä hämmäntävää monimutkaisuutta ovat askel oikeaan suuntaan. Lopuksi sanoisin että, astrologian, säteiden, numerologian ja syklitiedon opiskelu on äärimmäisen hyödyllistä.

...Niinpä kaikki se mitä voimme tehdä on tarttua kiinni mihin tahansa tietoon joka tuntuu vaikuttavan omaan hyvinvointiin tai liittyy omaan kehitykseen, sekä pyrkiä ymmärtämään edes hiukan makrokosmista, opiskelemalla ihmisen olemusta kolmessa maailmassa. Emme tiedä, kuinka yhdestä tulee kolme ja kolmesta tulee seitsemän ja niin edelleen aina sellaiseen jaotteluun, jota on mahdoton ymmärtää. Ihmisnäkemykselle, tämä toisiinsa kietoutuva järjestelmä, muodostaa käsittämättömän monimutkaisen rakenteen, avaimen johon ei näytä olevan pääsyä. Mestarin näkökulmasta tarkasteltuna tiedämme, että kaikki etenee selkeässä järjestyksessä. Jumalallisesta näkökulmasta nähtynä kokonaisuus liikkuu harmoisissa soinnussa, tuottaen geometrisesti täydellisen muodon...

Tiibetiläinen tarjoaa useita näkökulmia – ja jokainen näkökulma eroaa toinen toisestaan merkittävästi - Ihmisen, Mestarin ja Choanin (tai korkeamman Mestarin näkökulman, jolloin ”Jumalainen Näky” on mahdollista). Jokainen näky eroaa selvästi toisesta. Kun ihminen erottaa periaatteessa vain kaaosta ja epäjärjestyksestä, alkavat jotkut kehittyneemmät keskuudestamme oivaltaa asioiden järjestyksestä, sitä järjestyksestä minkä Mestarit koko ajan havaitsevat. Olennot, jotka ovat Mestareitakin suurempia, näkevät kaiken liikkuvan yhteen ”Ikuisessa Hetkessä” ja tietävät ilman epäilystään että, ”Jumala Geometrisoi”. Hyvällä syyllä voimme ajatella että, Pythagoras ja Plato (toisen säteen suuret olennot) alkoivat merkittäväällä tavalla ymmärtää Jumalan olemusta ”Suurena Geometrisoijana.”

Ohimennen sanoen; kaiken näkeminen ”harmonisessa sopuinnussa” tarkoittaisi Buddhisen vision täydellistymistä. Kaiken näkeminen täydellisellä geometrisellä tarkkuudella viittaisi monadisen tason visioon, josta Jumalallinen Geometria Virtaa – niin kauan kuin on kyse ihmiskunnasta. Hän kirjoitti:

”Kaikki on muutosta, mutta myöskin pysyvyyttä.” ... ja jatkoi:

”Totuus sisällä, ja ulkopuolella, myöskin totuus; ja kunkin välissä, valheellisuus joka on muutos, sillä totuus on pysyvyys.”

“Totuus muotoutuu perättäin, yhden asteen edellisen esitystapansa yläpuolella.”

Tohtori Douglas Barker on ehdottanut, että englantilainen runoilija Robert Browning oli toisen säteen sielu. Alice Bailey on myös ollut sitä mieltä. Ajatus totuuden pysyvyydestä on periaateltaantaan toista sädetä, Platoninen idea. Muutos yhdistyy kolmanteen säteeseen, valheeseen petokseen ja illuusion. Jokaisen muutoksen ajan jälkeen saapuu selkeys, missä suuret arkityypit heijastuvat kokemuksessa. Me olemme kulkemassa läpi muutoksen ja epävarmuuden aikaa, mutta pian vallitsevat totuudet näyttävät itsensä, ja suurella todennäköisyydellä saamme nähdä todellisen ”Esikuvan Taivaissa” (Pattern in the Heavens).

Runollisesti Browning antaa meille näkymän Olennon Maailmaan ja Joksikin-tulemisen (becoming) Maailmaan – jälkimmäisen uskollisesti heijastavan edellistä. Jokainen ihminen on samalla oleva ja tuleva. Käytännössä voisi ajatella että, persoona olisi se mikä on suhteessa Joksikin-tulemisen Maailmaan ja sielu puolestaan on suhteessa Olennon Maailmaan. Näkyvän ristiriidan hallitseminen muutoksen ja muuttumattomuuden välillä on yksi paradokseista, mikä jokaisen vihityn on hallittava. Mestari Koot-Hoomin on sanottu sanoen: ”Brahman (=absoluutti) ja Samsara (=suhteellisuus) ovat yksi.” Tämä on perustotuus heijastaen Absoluutin ja jatkuvasti (suhteellisesti) muuttuvan maailman identtisyttä.

Meidän täytyy myös muistaa että, tietyn rajan jälkeen ei ole turvallista tai viisasta saada tietoa aurinkokuntamme asioista. Paljon tietoa on vielä säilytettävä salattuna. Vaarat liian suuressa tietomäärässä ovat paljon suuremmat kuin liian vähään liittyvä uhka. Tiedon karttuessa lisääntyy myös vastuu ja valta ja näihin kahteen asiaan ihmisrotu ei ole vielä valmis. Niinpä voimme vain opiskella ja selvittää mikä viisaus ja suunta on meidän ja käyttää oppimaamme niiden parhaaksi, joita pyrimme auttamaan. Samalla opimme huomaamaan että, tiedon viisaan käytön myötä lisääntyy kyky vastaanottaa salattua tietoa. Tiedon viisas mukauttaminen ympärillä olevan tarpeen mukaan kasvattaa kykyä hienovaraiseen pidättyvyyteen ja erottelukykyyn. Kun voimme viisaasti käyttää, hienovaraisesti pidättäytyä ja hiljaa erotella, annamme varmimman varmuuden rotua tarkkailevalle Opettajalle siitä että, olemme valmiit uuden tiedon vastaanottamiseen.

Monet meistä ovat kasvaneet siihen ajatukseen että, on hyvä saada jatkuvasti lisää tietoa. Tässä Mestari D.K. kuitenkin kertoo meille että, on olemassa rajoitus sille tietomäärälle, mikä meille on lupa antaa. Atlantiksen luhistuminen on hyvin selkeä esimerkki siitä mitä väärin käytetty tieto voi saada aikaiseksi. Mestarit haluavat pitää huolta, ettei Atlantiksen kaltaista katastrofia enää tapahtuisi ihmiskunnalle ja siksi Mysteerien ja Viisauden todellinen tieto on salattu monilta ja paljastetaan vain todella harvoille luotetuille.

Vihkimys merkitsee sitä että, vihitylle voi uskoa salattua tietoa mikä valmistautumattomalle olisi vaarallista jopa tuhoisaa Meitä pyydetään olemaan varovaisia okkulttisen tiedon jakamisessa ja levittämään Ajattoman viisauden aarteita vain kun olemme täysin varmoja että, siitä seuraa enemmän hyvää kun pahaa. Merkuriuksen ja Saturnuksen hyveet ovat kutsutut (oppilaana olemisen kaksi planeettaa)-Saturnus säilyttämään ja Merkurius erottelukyvyn vuoksi. ”Käyttämisen” ajatus ja hyötykäyttö liittyy myös näihin kahteen planeettaan – älykkään soveltamisen planeettoihin.

Vihkimyksen Mysteerit ovat rakentuneet siten että, vain he jotka todella täyttävät vaatimukset voivat tulla siitä osallisiksi. Kaikki toiset (ts. ne, jotka eivät vielä vastaa vaadittua tasoa), värähtelyolosuhteidensa vuoksi, säästetään liian aikaisilta paljastuksen vaaroilta ja eivät siten voi tulla vihityiksi.

Nyt huomaamme että, hätäily ei ole viisautta. Kilpikonnan peittoaa jäniksen. Kunhan olemme todella valmiita, ilmoitus tulee. Parasta siis tarkastella - nöyryydessä - omaa valmiutta.

Todistamme siis sopivuutemme tiedon vastaanottamiseen omalla soveltamisellamme, varauksellisuu-dellamme ja erottelukyvyllemme, mutta myös ehkä kaikista tärkeimmällä, nimittäin palvelun kautta. Kun kaikki mitä omaamme on käytössä viisaasti ja rakkaudella palvelussa, niin olemme todella valmiit etenemään.”Kiirettä ei ole, mutta ei myöskään yhtään aikaa hukattavaksi”.

...Meidän tulee luovuttaa itsemme sille tosiasialle että, ainut tie missä me voimme löytää johtolankoja, säteiden mysteereihin, järjestelmiin ja hierarkioihin, piilee vastaavuuden tai yhdenmukaisuuden lain opiskelussa. Sitäkautta voimme löytää tiemme ulos labyrintistä, se on valonsäde joka, loistaa läpi ympäröivän tietämättömyyden pimeyden. Tästä kerrotaan H.P.Blavatskyn teoksessa ”Salainen Oppi”, mutta hyvin harva oppilas on käyttänyt tätä johtolankaa hyödykseen.

Tässä huomiomme ohjataan suuren tulkitsevan lain - Vastaavuuden Lain - tarkasteluun, mikä on tarkentava versio Yhdenmukaisuuden /Analogian Laista. Tiibetiläisen tekstiä opiskeltaessa huomaamme hänen käyttävän näitä kahta lakia jatkuvasti. Meidän on opittava tekemään samoin. Laajenevasti ja yhdenmukaisesti ajattelu vaatii mentaalista kurinalaisuutta ja on siksi niin vaativaa ja vähän harjoitettua, mutta taatusti kehittämisen arvoista. Yksinkertaisesti pyrimme huomioimaan kaavion/esikuvan ja kysymme itseltämme, ”Mitä korkeampaa kaavaa/sisäistä polkua tämä kaava muistuttaa?” ja ”Mitä alemmaa kaavaa/sisäistä polkua tämä kaava muistuttaa?” Tavallaan tämä on matemaattista ajattelua. Käytämme tunnettua tekijää hakiessamme tuntematonta ja intuitiota käytetään vastausta haettaessa.

Tiibetiläinen on maininnut neljännen säteen mielen olevan hyvin tärkeä hänen työssään. Neljännen säteen kautta voi analogista ajattelua menestyksekkäästi harjoittaa ja kehittää intuitiivista ajattelua. Esitetäänpä muutamia harjoituksia. Esimerkiksi: Venus is the Earth as ”x” is to the Sun. Tai mikä systeeminen taso on korkeampi vastaavuus neljännelle eetteritasolle? Tai mille Shamballa on sama kuin monadi ihmiselle? Ja niin edelleen. Nämä esimerkit tulevat teknisestä okkultismista, mutta paljon kotoisampiakin esimerkkejä voi käyttää tarkentamaan yhdenmukaisuuden käsitettä.

...Tämän lain opiskelussa on hyvä muistaa että, vastaavuus piilee olemuksessa, eikä niiden ulkoisten yksityiskohtien selvittelyssä jollaiseksi luulemme sillä hetkellä asian näyttävän. Me erehdymme kun yritämme sovittaa määriteltyjä aikoja ja rajoja. Evoluutio kehittyy sulautumalla jatkuvassa limittäytymisen ja sekoittumisen prosessissa. Vain laaja yleiskäsitys ja perusasioiden huomio yhdenmukaisuuksissa ovat mahdollisia tavallisen opiskelijan tehdä. Siitä hetkestä kun hän yrittää pelkistää taulukon muotoon tai laskea yksityiskohtia, hän astuu alueelle missä väistämättään eksyy sumuun, joka lopulta väsyttää hänet.

Tiibetiläinen varoittaa meitä paneutumasta liikaa yksityiskohtiin näiden lakien opiskelussa. Laajat ja yleiset rajaukset ovat mahdollisia ja käytännöllisiä, mutta pyrittäessä liikaa konkreettisiin yksityiskohtiin melko varmasti teemme virheen. Emme tiedä vielä yksityiskohdista tarpeeksi voidaksemme työskennellä niillä. Konkreettinen mieli, kaikessa hyödyllisyydessään, on ”todellisuuden surmaaja”. Monessa suhteessa ihmiskunnassa on jo tarpeeksi konkreettista mieltä, joka olisi muunnettava abstraktiseksi ja intuitiiviseksi mieleksi - ”buddhi-manas” mieleksi.

Vaikuttaa siltä, että meille on kerrottu, että yksityiskohtien hankkimiseen kuluu monia inkarnaatioita. Inkarnaatio on *konkreettista elämistä*. Siten elämällä, yksityiskohdat paljastuvat. On mahdollista myöskin pyrkiä hankkimaan yksityiskohtia järjelemällä, edellyttäen että järjeily on huolellista ja että edellytykset ovat tosia. Näinollen yksityiskohtainen tietous on myöskin mahdollista saavuttaa. Samoin intuitio, joka on erehtymätöntä ”suoraa tietoa”, voi paljastaa konkreettisia yksityiskohtia.

Vaikuttaa siltä, että meille kerrottu, että meidän täytyy kiirehtiä tavalla, joka ei ole viisasta. Rajoituksia on asetettu ja meille on kerrottu, että emme voi saavuttaa kaikkea yhdessä inkarnaatiossa. Monet henkisyiden oppilaat toivovat perusteettomasti *aivan liikaa*. Se mitä he toivovat saavuttavansa, on epärealistista, sillä heidän suhteellisuudentajunsa ei ole kehittynyt riittävästi. Vaa’an merkki on mitä hyödyllisin pyrkimyksissään säilyttää suhteellisuudentajun. Vaaka pitää yllä tasapainoa yleisen ja erityisen välillä sekä monien muiden oppositioparien välillä.

Näin päädyimme viimeiseen tarkasteltavana olevaan kohtaan, ennenkuin alamme käsitellä varsinaista aihetta, joka on:

Ihmisen kehitys ei ole muuta kuin siirtymistä yhdestä tietoisuudentasosta toiseen. Se on laajentumisten jatkumo ja tietoisuuden sen osan kasvuprosessi, joka rakentaa Ajattelijan hallitsevan luonteenlaadun. Se on edistymistä tietoisuudesta, joka on painottunut persoonaan eli alempaan itseen tai kehoon kohti sitä tietoisuudentasoa, joka painottuu korkeampaan itseen, egoon tai sieluun ja edelleen Monadiin tai Henkeen, kunnes tietoisuus lopulta on Jumalallista. Ihmisen kehittyessä tietoisuudentaso laajentuu ensinnäkin alempien luomakuntien (eli kivi-, kasvi-, ja eläinluomakuntien) rajojen yläpuolelle kehittyvän persoonan kolmeen maailmaan, sen jälkeen planeettaan, jolla ihminen suorittaa tehtävänsä, sen jälkeen systeemiin, missä planeettamme pyörii ja lopulta pakenee aurinkokunnastamme itsestään ja saavuttaa universaaliuden.

Ensimmäisessä aurinkokunnassa kehitys tarkoitti pääasiassa muodon kehittymistä. Tässä toisessa aurinkokunnassa, painotus on *tietoisuuden* kasvussa ja muodon kehitys on satunnaista ja sen on tarkoitus on palvella aina tietoisuuden laajentumista ja herkistymistä.

Hengähdyksestä tulee kivi, kivistä kasvi, kasvista eläin, eläimestä ihminen ja ihmisestä jumala. Kaikki on jatkumoa ja edistyvää. Tietoisuus on ikuisesti se mitä se on ja pohjimmiltaan se on väritöntä ja kaikkialla, pohjimmiltaan sama. Mutta se käyttöväline, jonka kautta tietoisuus toimii, muuttuu jatkuvasti evoluution myötä. Sama tietoisuus, joka on kiinni kivikunnan elämässä, tulee eräänä päivänä (tietoisena) näkemään ihmiskokemuksen ja myöhemmin *jumalallisen* kokemuksen.

Monadi laskeutuu ja kohoaa. Tämä tarkoittaa yksinkertaisesti, että monadi joutuu olemaan ’alkuvaiheen pakollisten näkökantojen’ alaisuudessa mutta myöhemmin nämä pakolliset näkökannat väistyvät ja tekevät tilaa yhä laajemmille ja avarammille näkökannoille. Lopulta näkökannoista tulee universaaleja - eli aurinkokunnan näkökannoille.

Vihkimyksessä ei ole kyseessä *muoto*. Vihityn muoto voi ilmentää, että hän todella on vihitty, mutta pääpainotus on vihityn tietoisuudessa, joka jatkaa kasvuaan vaikkakin (ehkäpä) muoto saattaa kärsiä monissa inkarnaatioissa. Se mitä muodolle tapahtuu, ei ole pääkysymys. Muoto voi menestyä ja tietoisuus pysähtyä. Muoto saattaa romuttua kaikkien kuviteltavissa olevien sairauksien ja vaikeuksien takia ja silti tietoisuudessa voi tapahtua edistystä. Menestymistä arvotetaan tietoisuuden laajentumisen ja kehittymisen perusteella.

Kaikessa mitä olemme lukeneet tässä kappaleessa on ollut mukana nöyryys ja suhteellisuudentaju. Voimme asettaa päämäärämme kohti ”suurta yläpuolella olevaa” mutta meidän täytyy samalla olla rea-

listisia aikarajoituksesta, joka realistisesti vaikuttaa saavutusten määrään. Sekä alkuperämme että kohdallomme ovat molemmat suurenmoisia. Nykyinen olotilamme on hyvin rajoittunutta. Ainakin valveilla ollessamme, vaikkakin se tulee pian tekemään tilaan tietoisemmalle ja herkemälle tilalle.

Todellinen vihkimysoppilas on aina käytännöllinen. Kurkoitamme ”tähtiin” (melko kirjaimellisesti) mutta meidän jalkojemme tulee olla ”terra firma” eli vakaasti maan pinnalla. Ellei näin ole, putoamme ja viivytämme omaa kehitystämme sekä kehitystä niiltä, jotka liittyvät meihin karmallisesti tai dharmallisesti. Katselemme Polkua, jonka kulkemiseen saattaa kuluja useita elämiä, ehkäpä jopa viisituhatta vuotta, ehkäpä kymmenen tuhatta vuotta tai vieläkin enemmän. Mikäli olemme malttamattomia, se osoittaa että olemme alemman egon lumouksen alaisia. Se on sitä, jonka jokaisen vihityn tulee hävittää. Jos olemme liian laiskoja, se osoittaa vain että arvomaailmamme kaipaa ojennusta ja että asetamme toissijaiset asiat ensisijalle ja ensisijaiset toiselle sijalle.

Kultainen Keskite johtaa suoraan päämäärään ja Vaaka merkin alaisuudessa myöskin Shamballaan. Aloitamme perusteista. Varmistamme, että hallitsemme ne ja sitten vasta etenemme vaikeatajuisempiin asioihin - kaikenkaikkiaan hitaasti, varovaisesti ja asteittain.

Vihkimyksen Polku on pitkä - vaikkakin suhteellisesti lyhyempi kuin Oppilaan Polku ja vieläkin lyhyempi kuin normaali Evoluution polku - paljon sitä lyhyempi. Meille on piirretty kuva siitä, mitä tähän todella liittyy. Kuva ei ole harhainen, se ei ole kuva, joka vetoaa itsekkääseen, suurelta osin pieneen tiedostamattomaan persoonaamme. Aluksi osoitamme soveltuvuutemme vihkimykseen tavassa, jolla vastaamme tiibetiläisen antamiin ohjeisiin.

**Valolla, Rakkaudella ja Voimalla,
Pohjolan Valon Mysteerikoulu**